

nogen Brug for disse Rapporter har man heller ikke kunnet paapege. I alle Tilfælde bemærker Spareudvalget særdeles vittigt, at disse Rapporter ikke kan have nogen afgørende Betydning for Statsbanernes Drift.

Under en Omtale af Maskinværkstederne oplyser man, at Anskaffelsen af nye og tidsbesparende Maskiner hemmes meget væsentligt derved, at Arbejderne er utilbøjelige til efter Anskaffelsen at gaa ned med Akkordsatserne. Naar man anskaffer en Maskine, der kan udføre dette Arbejde paa en kortere Tid end den gamle, saa siger Arbejderne: Haps, nu er vi i Stand til at udføre mere Arbejde ved Hjælp af denne Maskine i 8 Timer, end man kunde med den gamle; hele Fordelen tager vi. Og Statsbanerne har i mange Tilfælde ingen som helst Fordel deraf. Dette fører til, at Maskinværkstederne meget hyppigt undlader at anskaffe en Maskine, som ellers vilde være økonomisk; de beholder deres gamle Maskiner og lader dem køre, saa længe de kan. Men hvad er det for et Billede af Statsdriften, som tegnes igennem Oplysninger af denne Art? Det forekommer mig at være en Falliterklæring for denne Drift. Det bliver oplyst, at Udbetaling af Løn til Hjelpearbejdere og ligestillede i alt har drejet sig om 60 000 Arbejdstimer og koster Statsbanerne i Penge 100 000 Kr. om Aaret. Jeg paatalte i Fjor den kostbare Praksis, at Arbejderne mange Steder maatte gaa lange Veje til den nærmeste Station for at faa udbetalt deres Ugeløn. Det tjener den højtærede Minister for offentlige Arbejder i høj Grad til Ære, at han straks afskaffede dette meningsløse Forhold. Nu finder Lønudbetalingen i de allerfleste Tilfælde Sted direkte paa Arbejdspladsen. Men endnu medgaar der ganske sikkert alt for megen Tid dertil, og jeg vil gerne spørge: Hvorfor i Alverden forlanger man Kvittringer af disse Arbejdere for deres Ugeløn? Indtil for ikke saa lang Tid siden forlangtes det, at disse Kvittringer for Lønnen skulde være skrevet med Blæk. Nu kan Blyant gøre det. Men hvad vil man med alt dette Papir? Man har jo Arbejdsskilte, og man vil have ganske samme Kontrol derigennem. Udvalget anbefaler ogsaa at gaa over til at benytte disse.

Udvalget anslaaer de Beparelser, der vil kunne indvindes gennem disse Ændringer, til i alt 10 Mill. Kr., deraf 4 Mill. Kr. ved en mere forretningsmæssig Ledelse af Banernes Indkøb. Indirekte gives der Anvisning paa betydeligt mere. Nu vil jeg indrømme, at 10 Mill. Kr. er ikke noget

stort Beløb indenfor et Budget, der er saa stort som Statsbanernes. Jeg ser da ogsaa Hovedbetydningen af det Arbejde, der er udført af Udvalget, deri, at Statsbanernes Arbejdsmetoder her af en Kommission, der maa siges at være sagkyndig, en Kommission, hvis Flertal bestaar af Mænd fra selve Etaterne, er underkastet en virkelig kritisk Undersøgelse, og denne Undersøgelse har givet det Resultat, at disse Metoder ikke er holdbare. Hver eneste Side af denne Betænkning raaber: Reform, Reduktion, Simplificering. Med Tal og med overbevisende Eksempler belyses her et System, der gennem Aarene er stivnet i Former, som ikke længere svarer til, hvad Tiden kræver.

Jeg vil slutte, som jeg begyndte, med at sige, at jeg lægger ikke Ansvar for denne Udvikling over paa nogen enkelt Mand eller enkelte Mænd. Men dette System bør ikke fortsættes. Der foreligger her en vanskelig, men ogsaa en saare ærefuld Opgave for den højtærede Trafikminister. Statsbanerne har udviklet sig til en betydningsfuld Faktor baade indenfor Statshusholdningen og i Befolkningens daglige Liv. Det er overordentlig vigtigt, hvorledes den fungerer. Statsbanerne udfører deres Arbejde lige under Befolkningens Øjne, i mange Tilfælde under dens direkte daglige Kontrol. Det har afgørende Betydning for Statskassen; om denne store Institution ledes saaledes, at den kan give en rimelig Forrentning, eller om den giver et meget stort Underskud. Jeg tilføjer, at det har ogsaa Betydning for det daglige Liv ude i Befolkningen, om Statsbanerne ledes saaledes, at de er en daglig Kilde til Tilfredshed eller en daglig Kilde til Ærgrelse, og det har overordentlig Betydning for Arbejdsforholdenes Udvikling her i Landet, ikke mindst i en Tid som denne, om Tempoet indenfor Statsbanerne stimulerer eller demoraliserer. Af disse Grunde har jeg igen i Aar saa udførligt talt om disse Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Zahle har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Efter at jeg har faaet at vide, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen oplæste det Citat af Rigsdagstidenden, har jeg været i Stand til at finde Stedet i Rigsdagstidenden. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen vil give det Udseende af, at det var Finansminister Brandes' Program: Kom blot med Kravene; Kravene først, saa skaffer vi Pengene, altsaa, at han var glad, blot